

A CENKI FÉNY

Széchenyi születésének 150. évfordulóján

*A szived, lelked, mint fényszóró fénye
 Világított a sorsunk mezsgyéjére.
 Beszórtad fénnel ködlő éjtszakánkat.
 Hitednek hívő hadseregje támadt
 S kiállott Véled harcok viharába, —
 S bár gazdag szived a szű marta, rágta:
 Erőd, eszméid s tetteid nyomán
 Kigyúlt a fény a nemzet homlokán!*

*Feszített mellel álltál őrt a vártán.
 Tettekre készen bösz viharba álltál
 S a századoknak lomha lépteit
 Meggyorsították győztes érveid.
 A magyar nyelvnek szárnyakat adott
 A Te példád, a Te akaratod.
 S míg dermedtségre hoztál friss tavaszt,
 Nem verted melled, hogy Te hoztad azt!*

*Magot vetettél szivek parlagába.
 Harangot vertél nagy megújulásra,
 Mert hitted szentül: „Nem voltunk: — leszünk!”
 Ha hitben, tettben átölelkezünk!
 S amíg mi Véled bizón Napba néztünk,
 Elégetted a szivedet miértünk . . .
 — A tested por a cenki sír alatt,
 De lelked nekünk örök fény marad!*

Móra László

